ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய: ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:
ஸ்ரீமத் வரத குரவே நம:

திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் வருஷதிருட்சத்திரம் - ஆனி – திருவோணம்

திருக்கண்ணமங்கையாண்டான்

வாழித்திருநாமம்

அன்புடனே நாதமுனி அடிபணிந்தோன் வாழியே
ஆனிதனில் திருவோணத்தில் அவதரித்தான் வாழியே
இன்பமுடன் கண்ணமங்கை வந்துதித்தான் வாழியே
எழிலுடனே நாதநாக ஆட்சி செய்தான் வாழியே
துன்பமென தன்முயற்சி நீத்தசெல்வன் வாழியே
தூமணிவண்ணன் தாள் கதி என்றான் வாழியே
அன்பால் உலகாரியனார் போற்ற நின்றான் வாழியே
அழகாரும் திருகண்ணமங்கையாண்டான் வாழியே.

இவரது தனியன் கிடைக்கவில்லை.

அவதாரஸ்தலம் - திருக்கண்ணமங்கை
ஆசாரியன் - ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள்
ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளுடைய முக்கிய சிஷ்யர்களில் இவரும் ஒருவர்.

இவர் அருளிய நாச்சியார் திருமொழித் தனியன்

அல்லிநாட் டாமரைமே லாரணங்கி னின்துணைவி
மல்லிநாடாண்ட மடமயில் - மெல்லியலாள் ஆயர்
குலவேந்தனாகத்தாள். தென்புதுவை வேயர்
பயந்த விளக்கு.

இவரைப்பற்றிய பல செய்திகள் பல க்ரந்தங்களில் உள்ளன. அவற்றில் சில வற்றை கீழே அனுபவிப்போம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருக்குமாரரான நாயனாராச்சான் பிள்ளை அருளிய சரமோபாய நிர்ணயம் - நாதமுனிகளும் திருக்கண்ணமங்கையாண்டானும்

நாதமுனிகள் நாலயிரமும் நம்மாழ்வாரிடம் கேட்டருளி, ஆழ்வார் ப்ரஸாதித்தருளிய பவிஷ்யதாசார்ய விக்ரஹத்துடன் மீளவும் வீரநாராயண புரத்திற்கு (காட்டு மன்னார் கோயிலுக்கு) எழுந்தருளினார்.

பின்பு தம்முடைய ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயித்த சிஷ்ய குணபூர்த்தியை உடையவரான திருக்கண்ணமங்கையாண்டானுக்கு த்வய உபதேச பூர்வமாகத் திருவாய்மொழியை ப்ரஸாதித்து அருளுகிறபோது **பொலிக பொலிக பொலிக போயிற்று வல்லுயிர்ச்சாபம்** (திருவாய்மொழி 5ஆம் பத்து 2ஆம் திருவாய்மொழி முதல் பாசுரம்) என்ற பாசுரம் வந்தவாறே ஆழ்வார் அருளிச்செய்த திவ்ய ஸுக்திகளையும்,

*ஸ்வப்ன வ்ருத்தாந்தங்களையும் அருளிச்செய்தார். அதுகேட்ட திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் அவ்யக்தியை ஸ்வப்ன முகேந ஸாசஷாத்கரித்த தேவரீரோடே ஸம்பந்தமுள்ள அடியேனுக்கு ஒரு குறையும் இல்லை என்று அருளிச் செய்தார்.

*ஸ்வப்ன வ்ருத்தாந்தங்களை சுருக்கமாக கீழே அனுபவிப்போம்:

நம்மாழ்வார் நாதமுனிகளுக்கு பொலிக பொலிக பாசுரத்தை ப்ரஸாதித்து அருளுகிறபோது, கலியும் கெடும் கண்டுகொண்மின் என்கிற வார்த்தையின் விளக்கமாக, உடையவருடைய திருவவதாரத்தைப்பற்றிச் சொல்லி, இந்த மஹாநுபாவராலே இவ்வுலகம் நன்றாக வாழப்போகிறது என்று அருளிச்செய்தார்.

இதைக்கேட்ட நாதமுனிகள் பயன்றாகிலும் பாங்கல்லராகிலும் என்னும் கண்ணிநுண்-சிறுத்தாம்பு 10ஆம் பாசுரத்தை இயலும் இசையுமாக ஏறிட்டு ஆழ்வாரைப் பாடி உகப்பித்து, தேவரீர் அவ்யக்தியினுடைய திருவுருவத்தை அடியேனுக்கு பாவித்துக் காட்டி அருளவேணும் என்று ப்ரார்த்தித்தார். அன்று இராத்ரியிலே ஆழ்வார் நாதமுனிகளுக்கு ஸ்வப்னமுகேந எழுந்தருளி எம்பெருமானாருடைய திருவுருவத்தை விளக்கமாக அருளிச்செய்து, இவ்யக்தியினால் உலகத்தில் உள்ளோர் எல்லாரும் பேறு பெறப்போகிறார்கள் என்றார்.

நாதமுனிகளும் மீண்டும் ஆழ்வாரை உகப்பித்து இந்த பவிஷ்யதாசார்ய விக்ரஹத்தை நித்யமாக அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் வழி ஏது? என்று விண்ணப்பம் செய்தார். ஆழ்வாரும் உடையவருடைய மகிமையை வெளியிடக்கடவோம் என்று சொல்லி, மற்றைநாள் ராத்ரி ஸ்வப்னமுகேந எழுந்தருளி, பவிஷ்யதாசார்ய ஸமஸ்தானத்தை வகுத்துக்காட்டி அருளி, நாளை நம் திருப்புளியின் கீழே வாருங்கோள் என்று அருளிச் செய்தார்.

மற்றை நாள் விடிந்தவாறே, திருப்புளியின் கீழே வந்து ஸரீரஸோதன பூர்வகமாக ஆஹார நித்ரையின்றிக்கே அவ்விக்ரஹத்தை நிர்மித்துக் கொடுக்க, அவ்விக்ரஹத்திலே ஒரு சக்தி விசேஷத்தை அதிஷ்டிப்பித்தருளி, நாதமுனிகளை அழைத்தருளி உம்முடைய அபேக்ஷிதத்தை இதோ தலைக்கட்டினோம் கண்டீரே என்று அவ்விக்ரஹத்தை ப்ரஸாதித்து அருளி, இவ்யக்தியை நம்மைக் கண்டுகொண்டிருந்தாற்போலே கண்டு கொண்டிரும் என்று அருளிச்செய்து விடைகொடுத்து அனுப்பினார் நம்மாழ்வார்.

பகவத்விஷயம் - வேதம் வல்லார்களைக் கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து – திருவாய்மொழி 4ஆம்பத்து 6ஆம் திருவாய்மொழி 8ஆம் பாசுரம் – அடையவளைந்தான் அரும்பத உரை - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அபிமானம் சீக்ரபலப்ரதம் என்றதுக்கு ஓர் ஐதிஹ்யம் :

திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் திருகண்ணமங்கையில் பத்தராவி பெருமாள் திருவடிவராத்தில் அந்திம காலத்தில் வாழ்ந்துவரும்போது, இவருடைய சிஷ்யர் ஒருவர் எமக்கு இனி கதி ஏது? என்று கேள்வி கேட்க, அதற்கு இவர் நம்முடைய ஸமீபத்திலே இரும் என்று அருளிச் செய்தார். அவர் அப்படியே செய்து இவருக்குமுன்பே பரமபதத்திற்குப் போனார். இவர் பின்பு மூன்றாம் நாளிலே எழுந்தருளினார்.

வார்த்தாமாலை – 109ஆம் வார்த்தை – உபாயத்தை நிலையிட்டவர்கள் பிராட்டியும், த்ரௌபதியும், திருக்கண்ணமங்கையாண்டானும்.

வார்த்தாமாலை – 234ஆம் வார்த்தையில் 6வது அர்த்த விவரணம்

சாமாந்ய சாஸ்த்திரத்தில் காண்டபரோ கேட்பரோதாம் (திருமாலை 7ஆம் பாசுரம்) என்கிற ரீதியில் கண்செலுத்தாமல் விசேஷ சாஸ்த்ரமான பகவத் விஷயத்தில் எப்போதும் பரிசீலனம் பண்ணிக் கொண்டு அநுஷ்டானத்திலும் சாமான்யத்தைவிட்டு விசேஷ சாஸ்த்திரத்தை கடைபிடித்து இதில் ஒருபடிப்பட்டவனாய் ஐயமற்றவனாய் இருக்க வேண்டும். ஆதிபரதனான ஜ்ஞானியும், திருக்கண்ணமங்கையாண்டானும் அன்றோ இப்படியிருக்கமுடியும். நமக்கு இது எட்டாதது அன்றோ என்று ஐயப்படக்கூடாது.

எப்பேர்பட்ட முரட்டுக் குதிரை ஆனாலும் ஏறுகிற முறையில் ஏறிப்பழகினால் அது அடங்கி நிற்கும். அதுபோலே இளநெஞ்சை உடையர்களுக்கும் இந்த உறுதியைப் பழக்கிக் கொள்வதில் சிரமம் இல்லை.

ஒரு பெண் பிள்ளை நெடுநாள் பழக்கத்தாலே முதலில் பெரிய கல்லையும், அதற்குப்பின் சிறய குன்றையும், அதற்குப்பின் ஒரு மலையையுமே எடுத்துக் காட்டினாள் என்று ஒருபழங்கதை சொல்வது இல்லையோ? என்பது இதன் கருத்து.

பிள்ளைலோகாசார்யார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய ஸ்ரீவசநபூஷணம்

80ஆம் சூர்ணை

உபாயத்துக்கு பிராட்டியையும், த்ரௌபதியையும், திருக்கண்ணமங்கை-யாண்டானையும் போலே இருக்க வேணும். உபேயத்துக்கு இளையபெருமாளையும் பெரிய உடையாரையும் (ஜடாயு), பிள்ளை திருநறையூர் அரையரையும், சிந்தியந்தியையும்போலே இருக்க வேணும்.

82ஆம் சூர்ணை

பிராட்டி ஸ்வசக்தியை விட்டாள். த்ரைளபதி லஜ்யை விட்டாள். திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் ஸ்வவ்யாபாரத்தை விட்டான். அதாவது திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் ஸ்வரசஷண ஹேதுவான ஸ்வவ்யாபாரங்களை (எம்பெருமானை அடைவதற்குறிய தன் முயற்சிகளை எல்லாம்) விட்டான் என்றபடி.

ஏறும்பியப்பா அருளிய விலசஷணமோசஷாதிகாரி நிர்ணயம்

திருக்கண்ணமங்கையாண்டானை போலே ஸ்வவ்யாபாரங்கள் எல்லாம் எம்பெருமானை அடைவதற்குறிய தன் முயற்சிகள் எல்லாவற்றையும்) ஸவாஸனமாக (மெதுவாக, பரபரப்பற்று) விட்டால் அவனுக்கு லோகாபவாதமும் வாராது: சாஸ்த்ர விரோதமும் வாராது: பகவந்நிக்ரஹமும் வாராது.